

گه شه کردنی وتار له سه رده می ئومه ویدا ٤١-١٣٢

ياسين حسين محمد^١، صالح أمين عزيز^٢

^{٢،١} بهشی میژوو، کۆلیژی زانسته مرقایه تیه کان، زانکۆی ههله بجه، شاری ههله بجه، ههرنمی کوردستان، عێراق

Corresponding author's e-mail: yaseen.hmhima2019@uoh.edu.iq

پوخته

له م توێژینه وهیه دا باس له گه شه کردنی وتار له سه رده می ئومه ویدی یه کان دا کر اوه، وتار رۆلێکی گرنگی هه بووه له ئاراسته کردنی روداو مێژووپی یه کان دا، کاریگه ری یه کی گه وره هه بووه له سه ر هه ست و سۆزی جه ماوهر، ئه م توێژینه وه مان له دوو ته وهره پیکه اتوو: له ته وهره ی یه که م دا ئاماژه مان به چه مکی وتار کردوو له رووه کانی زاراوو زمانه وانی یه وه ، داواتر باس مان له چه ند پیناسه یه کی جیاوازی وتار و مێژووپی سه ره له دانی کردوو، تێیدا ئاماژه مان به رۆلی یۆنانی یه کان کردوو له دانانی رێساو یاسا کانی وتار و وتاریژی دا ، هۆکاری گه شه ی وتار لای یۆنانی یه کان و گه شه نه کردنی لای رۆمانه کانمان رو نکر دوو ته وه، جۆره کانی وتارمان دیاری کردوو، داواتر ئاماژه مان به بایه خدانی عه رب به وتار کردوو له سه رده می نه فامیدا ، نه بونی ده و له تیکه ی یه گگرتوو بونی ژماره یه کی زۆر له خێل چی رۆلێکیان هه بووه له به ره و پيشبردنی وتاردا ؟ به هاتنی ئاینی پیرۆزی ئیسلام وتار چوووه قوناغیکه نوێوه، چونکه ئه م ئاینه گرنگی زۆری به وتار داوه، په یامبه ر (ﷺ) و خه لیفه کانی راشیدین سویدان لیبینیوه بۆ گه یاندنی په یامه کانی ئاینه که و رو نکر دوو وه ی سیاسه تی ده و له ته که یان. له ته وهره ی دووهم دا ، ئاماژه یه کمان به ماوه سنوری جوگرافی ده و له تی ئومه ویدی کردوو، هه ره ها ئه و بارودۆخه سیاسی و کۆمه لایه تی و ئابوری یه ی ده و له ته که ی تیکه وتوووه ، بووه ته هۆی گه شه سه ندنی ژیا نی فکری و زانستی ، کۆمه لیک گروپ ده رکه وتن ، رۆلی سه ره کی یان هه بوو له به ره و پيشچوونی وتار له م سه رده مه دا، ئه م توێژینه وه یه هه و لیکه بۆ ده رخستی گرنگترین پیکه اتوو ره گه زه سه ره کی یه کانی وتار و گه شه سه ندنی له سه رده می ئومه ویدی دا.

وو شه کللییه کان: ئومه ویدی، وتار، گه شه کردن.

المخلص

لقد تناول هذه الدراسة التطور الخطابية في عهد الامويين ، كانت للخطابة دورا مهما في توجيه الأحداث التاريخية، وله تأثير كبير على احساس ونفسية المجتمع، ويتكون هذه الدراسة من المبحثين ، ففي المبحث الأول تحدثنا عن مصدر الكلمة من الناحية الإصطلاحية واللغوية ، بعد ذلك تحدثنا عن بعض التعريف المختلفة للكلمة وتاريخ ظهوره وفيها تحدثنا عن دور اليونانيين ونمائه، اوضحناه وحددنا نوعية الخطابية و بعد ذلك تحدثنا عن اهتمام العرب بالخطابة في العهد الجاهلي وعدم وجود دولة موحدة ووجود عدد كبير من القبائل واهتمامهم في تقدم الخطابية، وبظهور الدين الإسلامي الحنيف انحى الخطابية منحى جديدا لان هذا الدين اهتم اهتماما كبيرا بالخطابة، كان الرسول... صلى الله عليه وسلم... وخلفائه الراشدين استفادوا منه لإيصال دينهم وشرح سياسة دولتهم، اما في المبحث الثاني،، تحدثنا عن العهد للدولة الأموية وحدوده الجغرافية مع هذا المناخ السياسي والاجتماعي والاقتصادي التي دخلت فيها الدولة الجديدة أصبح وجوده سببا في تطور للحياة الفكرية والعلمية ، ظهرت المجموعة من الفرق والمذاهب لهم دورهم الأساسي في تقدم الخطابية في هذا العهد، بعد هذا المبحث محاولة لظهور مكوناته وعناصره الرئيسية للخطابة ونمائه في الفترة الأموية الكلمات المفتاحية: الاموية ، الخطابية، التطور

گۆفاری زانکۆی ههله بجه: گۆفاری زانستی ئه کادیمی زانکۆی ههله بجه ده ری ده کات	
DOI Link	http://doi.org/10.32410/huj-10453
رێککه وته کان	رێککه وتی وه رگرتن: ٢٠٢٢/١١/٧ رێککه وتی په سه ندردن: ٢٠٢٢/١١/٢٤ رێککه وتی بلا و کردنه وه: ٢٠٢٣/٣/٣٠
ئیمه یلی توێژه ر	yaseen.hmhima2019@uoh.edu.iq
ما فی چاپ و بلا و کردنه وه	© ٢٠٢٣ ياسين حسين محمد، پ.د. صالح أمين عزيز، گه يشتن به م توێژینه وه یه کراوه یه له ژیر ره زامه ندی CC BY-NC-ND 4.0

Abstract

In this research we've mentioned about the development of discourse during the Umayyad s period. The discourse had an important role in directing the historical events and had a great effect on the people emotion .This our research consists of two parts :In first part we have mentioned the concept of discourse linguistically and idiomatically, afterwards we've talked about some different definitions of discourse and the history of it's appearance, we have refered the Greek's role in putting the priciple and rules of discourse and discourses in it. We have explained the reason of the development of discourse by Greeks and undeveloped by Romans .We've determined the sorts of discourse and then we have mentioned Arabian care attention to discourse during the ignorance period. Non-existend a united government and having lots of tribes what role have they had to improve the discourse?

With coming of holy Islamic religion the discourse entered a new stage, because this religion has given alot of importance to discourse, .Prophet(peace be upon him)and the caliphs of Rashideen had benefited from discourse to deliver the religion messages and explaining the policy of their country. In second part we have indicated the staying and geographical borders of the Umayyad government and then that political ,social and economic circumstance that the government has involved, it's caused the development of intellectual and scientific life ,groups appeared , they had the main role in development of discourse from this period, this research is an attempt to indicate the most important component and the main elements of discourse ,it's development during the Umayyad period.

Keywords: Umayyad, Discourse, development

پیشہ کی

وتار یہ کیکہ له و هونهره ئه ده بی یانهی که مرؤف هه رله سه رتاکانی میژوووه یی ئاشنا بووه، ئامانجیشی دروست کردنی کاریگه ری به له سه ر به ران به رو رازیکردنیه تی، پیغه مبه رانییش (درودی خویان له سه ر بیت) له رپی وتاره وه توانیو یانه بانگه واز بو ئه و په یامه بکه ن که پی یان سپیراوه . وتار له سه رده می ئومه ویدا له گرنگترین هونهره کانی ئه و سه رده مه بووه، گه شته لوتکه ی گه شان ه وه به به راورد به سه رده مه کانی پیش خوی، بویه ده کریت وتاری عه ره بی له م سه رده مه دا وه ک نمونه یه کی ته وای وتار ته ماشا بکریت. به هوی شه هید کردنی ئیمای عوسمانه وه (خوی لی رازی بیت) (۲۳-۳۵ ک)، بارودوخی سیاسی و کومه لایه تی له م سه رده مه دا تیک چوو، ئاژاوه و ململانی و ناکوکی که وته نیوان مسولمانانه وه، سه رها له نیوان عه لی ۳۵-۴۰ و موعاویه دا ۱ ک- ۶۰ ک (خو لی یان رازی بیت)، پاشان گروپ و کومه له کانی تر به درکه وتن، خه واریجه کان سه ریان هه لدا عه لی و موعاویه یان به کافردانا، ده مارگیری خیلایه تی دوو باره سه ری هه لدا یه وه، دواتر بزوتنه وه ی زویتری دروست بوو داوای پوسی خیلایه ی ده کرد، له نیوان ئه م ململانی یه دا وتار چه کی دهستی هه موو یان بوو، وتاریژان تا قم و گروپه کانیان ئاراسته ده کرد. له ژیر روشنای ئه م هه ل و مه رج و ناکوکی یه سیاسی یانه دا، وتار ریچکه ی خوی گرت و به رده وام بوو له گه شه سه ندن تا ئه وه ی بوو به گرنگترین به شی هونهر له سه رده می ئومه ویدا.

هۆکاری هه لئار دنی ئه م بابه ته شه ده گه رته وه بو ئه و پیشکه وتنه به رچاوه ی که ئومه وی یه کان له بواری وتاریژی دا هه یان بوو. ئامانجمان دیاریکردنی جوړه کانی وتارو رونکردنه وه ی تایبه تمه ندییه کانی ره وتی هونهری یه له نیو گروپه جیاوازه کانی سه رده می ئومه ویدا. کیشه ی توئینه وه که بریتی بوو له وه لامدانه وه ی ئه م پرسیارانه: په ره سه ندنی وتار له سه رده می ئومه ویدا چهنده به به راورد به سه رده می پیش ئیسلام و سه ره تای ئیسلام؟ کاریگه ری سه ره لئانی گروپ و کومه له سیاسی یه جوړاوجوړه کان له سه رده می ئومه وویه کاندایه چییه له سه ره په ره سه ندنی وتار؟ دیارترین تایبه تمه ندییه کانی وتاری ئومه وی چین؟ و گرنگترین بیکه یینه ره کانی چین؟

گرنگی توئینه وه که، ئاماژهدان به گرنگیدانی ئومه وی به ئه ده بی عه ره بی به گشتی و وتار به تایبه تی، گرنگی دان به به ها بالاکان، ئه مه شیان له قورئانی پیروژ و فه رموده کانی پیغه مبه ره وه (ﷺ) وه رگرتوو. نیشک خستنه سه ر گرنگی وتار به شیوه یه کی گشتی و وتاری سیاسی به تایبه تی و روئی له ژبانی روژانه ی کومه لگدا. له م توئینه وه دا پشتمان به ریبازی توئینه وه یه کی میژووپی شیکاری به ستوه. ئه م توئینه وه مان له دوو ته وه ره بیکه اتوووه، له ته وه ره ی یه که م دا: باس له چه مکی وتار له روی زمانه وانی و زارواوه و کورته یه ک له میژوو و سه ره لئانی وتار و جوړه کانی ده که ین، له ته وه ره ی دووم دا باس له گه شه سه ندن و هۆکاره کانی گه شه سه ندنی وتار ده که ین له سه رده می ئومه ویدا، له کو تایش ئه نجام و لیستی سه رچاوه کان خراونه ته روو.

بو ئاماده کردنی ئه م توئینه وه یه سودمان له چه ندین (سه رچاوه ی سه ره کی و سه رچاوه ی لاهه کی و نامه ی زانستی) وه رگرتوو ه .

گهسه سەندنی وتار لەسەر دەمی ئومەوی یەکان دا

تەوهری یەكەم :چەمکی وتار

وتار شیوازیکی رونکردنەوێه. پێویستە بۆ دەرپێینی ئەو شتانەیی که پەيوه‌ندی به ژینگه و ژبانی گشتی یهوه ههیه. وتار له‌روی زمانه‌وانی یهوه به‌رامبەر به په‌یثی (الخطابه) ی عه‌ره‌بی یهوه له‌ پیته‌کانی (خ ط ب) وه‌رگه‌راوه‌وه له‌ فه‌ره‌ه‌نگی عه‌ره‌بیدا به‌چه‌ند مانایه‌ك دیت .
 ابن منظور ده‌ئێ: به‌مانی ئیش یان کردار دیت (ما خطبک؟ ما امرک؟) (ابن منظور، ١٤١٤هـ، ٣٦). الزمخشری ده‌ئیت: روه‌رو گه‌فتوگۆکردنه به‌ باشترین شیوازی (الزمخشری، ١٩٩٨، ٢٥٥). له‌ (المعجم الوسیط) دا به‌م شیوه‌یه به‌سکراوه وتاریژی: روه‌وانیژی یه‌که که‌سی قسه‌که‌ر له‌ گه‌ل خه‌لکیدا ده‌دوێت بۆ باوه‌رپێکردنیان (انیس، ٢٠٠٤، ٢٤٣).

وتاریژی (الخطابه): به‌شیوه‌یه‌کی گشتی لای عه‌ره‌به‌ کۆنه‌کان به‌مه‌به‌ستی قسه‌کردن و ووت و وێژو گه‌فتوگۆی نیوان دووکه‌س یان زیاتر هاتوه‌وه (عکاشه، ٢٠٠٥، ١٣٤). ئەمەش زیاتر به‌مه‌به‌ستی تیگه‌یاندنی که‌سی به‌رامبەر بووه (بوقره، ٢٠٠٩، ١٣). ئەم زاراوه‌یه‌ش له‌ چه‌ند شوینی قورئانی پیرۆزدا به‌هه‌مان مانا هاتوه‌وه له‌وانه: (وَإِذَا حَاطَبُهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا) (الفرقان: ٦٣)، (رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا) (النبا: ٣٧). له‌ زمانناسیدا، وتار بۆ ده‌قیکی نووسراوه‌وه یان گوتراوه‌وه به‌ کار دیت، که‌ پتر له‌ رسته‌یه‌ك بێت و شیکاری په‌یام یان بابته‌یک بێت. له‌ پشت هه‌ر وتاریکی زانستی، کۆمه‌لایه‌تی، ئەده‌بی، سیاسی یه‌وه، بارو دۆخێک هه‌یه‌ که‌ هه‌لوومه‌رجی هاتنه‌ ئارای بۆ دهره‌خسینیت و خویشی به‌ره‌می هه‌لومه‌رجی کۆمه‌لایه‌تی و میژووپییه.

وتار زانستی رونکردنه‌وه‌وه روه‌وانیژی یه، یان هونه‌ری باوه‌رپێهێنان و سه‌رسام کردنی خه‌لکه‌، چی به‌ قسه‌ بێت یان به‌ نوسین، پێناسه‌ گه‌لێک بۆ وتار کراوه، له‌ کۆنترین پێناسه‌که‌ی ئەرسته‌یه، که‌ ده‌ئیت: (وتار هێزی باوه‌رپێهێنانی مروفه‌کانه له‌ هه‌موو روه‌یه‌که‌وه (طالبس، ١٩٨٠، ٢٩). وتار جوړیکه له‌ جوړه‌کانی گه‌فتوگۆ ووت و وێژ، په‌يوه‌ندی یه‌کی توندو توێی به‌جه‌ماوه‌ره‌وه هه‌یه، هونه‌ری بینین و خویندنه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ره‌وه‌یه‌وه باوه‌رپێهێنانیه‌تی. جاحظ ده‌ئێ: وتاریژی شتیکه له‌هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان دا هه‌یه، گه‌وره‌ترین پێویستی سه‌رجه‌م نه‌وه‌کانه (الجاحظ، ١٩٩٨، ١٢). وتاره‌ونه‌ری رازاندنه‌وه‌وه روه‌وانیژی یه، یان توانای کۆنترۆلکردنی بیرو باوه‌ری جه‌ماوه‌ره‌وه‌ ئاراسته‌کردنیانه به‌وه ئاراسته‌یه‌ی که‌ وتاریژی مه‌به‌ستی یه‌تی. پشت ده‌به‌ستیت به‌ هێزی بروا پێهێنان و جوانی پێشکه‌ش کردن و کار له‌سه‌ر هه‌ست و سۆزو عه‌قل و ئیراده‌ی بیسه‌ر ده‌کات و له‌گه‌ل وێژاندیدا ده‌دوێت. ئیبن سینا له‌کتیبه‌ی شیفادا ده‌ئیت: وتاریژی، پێشه‌ی گه‌وره‌ی گه‌لان و پێغه‌مبه‌ران و زانایان و پاشایان و گه‌وره‌ سیاسی یه‌کانه (ابن سینا، ١٩٥٨، ٣٧). زج زجلر ده‌ئێ: بمانه‌وێت یان نا، ئەوانه‌ی له‌ به‌رامبەر خه‌لکدا به‌ باشی قسه‌ ده‌که‌ن، له‌لایه‌ن که‌سانی تروه‌ به‌ زیه‌رکتر داده‌نرێن و کارامه‌یی سه‌رکردایه‌تییان هه‌یه‌وه له‌ که‌سانی تر جیاوازن (السويدان، ٢٠٠٤، ٢١). ئەفلاتۆن ده‌ئیت: وتاریژی، واله‌وه‌که‌سانه‌ ده‌کات که‌لێهاتوون له‌ قسه‌دا و قسه‌کانیان دهرپیری بیرانه. به‌که‌سانی به‌هێز دینه‌پێش چاو، ئەم به‌هێزی یه‌ یان له‌ وتاردا پشتیوانیان لیده‌کات خه‌لک پێ یان سه‌رسام ببن، هه‌رته‌مه‌ش وا له‌ سیاسی یه‌کان ده‌کات بگه‌نه‌ ده‌سه‌لات. (طالبس، ١٩٨٠، ١٥)

ئین روشد ده‌ئێ: وتاریژی هه‌وێی رازیکردنه‌وه‌وه، هه‌رکه‌سه‌تیک یان هه‌ر ره‌گه‌زیک ئەنجامی بدات (ابن رشد، ١٩٦٧، ٢٩). به‌ بۆچونی احمد محمد الحوفی: وتاریژی زۆر له‌وه‌ فراوانتره‌ که‌ سنورداریکریته‌ له‌ (رازیکردن) دا، مه‌رج نیه‌ جه‌ماوه‌ره‌ ته‌نها بینه‌ر یان بیسه‌ر بێت، چونکه‌ وتار هونه‌ریکه له‌ هونه‌ره‌کانی نوسین، مه‌رج نیه‌ جه‌ماوه‌ره‌یش رازی بکات، به‌لکه‌ پێویسته‌ ووتاریژی رای خۆی بخاته‌روو، به‌ جوانی رونی بکاته‌وه‌وه به‌به‌لگه‌ی پێویست پشتیوانی له‌ راکه‌ی خۆی بکات. له‌م کاته‌دا جه‌ماوه‌ره‌ ئازاده‌ راکه‌ی وه‌رده‌گریت یان رهدی ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها ئاماژه‌ به‌وه‌ش ده‌کات باشترین وتاریژی ئەوه‌که‌سه‌یه له‌ماوه‌یه‌کی که‌م دا په‌یامه‌که‌ی بگه‌یه‌نیت چونکه‌ بیسه‌ران بێزار ده‌بن ئەگه‌ر وتاره‌که‌ درێژبێت. (الحوفی، ب.س، ٥-٦)

جوړه‌کانی وتار

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی وتار شه‌ش جوړه‌که‌ بریتین له‌: (سیاسی، دادوه‌ری، سه‌ریازی، ئاهه‌نگ، ئاینی، زانستی) (محفوظ، ١٩٨٤، ٦٩).

وتاری سیاسی:

ئهم جوړه‌ وتارانه‌ باسی بابته‌ی سیاسی ده‌که‌ن، وه‌ک سیستمی فه‌رمانه‌روایی، کاروباری ناوخۆیی و ده‌ره‌کی وولات، په‌يوه‌سته‌ به‌ ریکه‌ستنی دارایی و کشتوکال و خویندن و یاسا و دانیه‌شته‌کانی په‌رله‌مان و هه‌ل‌بژاردن و... هتد له‌ناو عه‌ره‌ب دا ئەم جوړه‌یان کاتیک گه‌شه‌ی سه‌ند که‌ ده‌مارگیری هۆزایه‌تی له‌نیوان بنه‌ماله‌ی هاشمی و بنه‌ماله‌ی ئومه‌یه‌وه‌ گروپ و تاقمه‌کانی تردا په‌ره‌ی سه‌ند. (النص، ١٩٦٥، ٩٠).

وتاری دادوهری :

مه‌به‌ست لێ ئه‌و وتاره‌یه که له دادگادا پیشکەش ده‌کریته له‌لایه‌ن داواکاری گشتی یان پارێزهرانه‌وه ،تیایدا کێشه هه‌ئوسراوه‌کان یه‌ کلای ده‌کریته‌وه و راستی و نا راستی درده‌که‌وتیت. (نواب‌الدین، ۱۹۹۲، ص ۴۷).

وتاری سه‌ربازی :

زۆربه‌ی ئه‌م وتارانه له‌لایه‌ن سه‌رکرده سه‌ربازی یه‌ کانه‌وه ئاراسته‌ی سوپا ده‌کریته و هانیان ده‌ده‌ن بۆ جه‌نگ ، له‌نمونه‌ی ئه‌م وتارانه‌ش، وتاره‌که‌ی طارق کوری زیاده له‌ فتحی ئه‌نده‌لوس و وتاره‌که‌ی ناپلیۆنه له‌ کاتی هه‌لمه‌ته‌که‌ی بۆ سه‌ر ئیتالیا. (فیاض، ۲۰۱۲، ص ۳۹).

وتاری ئایینی :

ئه‌م جۆره وتارانه ئامۆژگاری و رینۆینی یه‌ بۆ ئه‌نجام دانی به‌ندایه‌تی . ئه‌م شیوازه له‌ رۆژاوا سه‌ری هه‌ل نه‌دا تا دوا‌ی ده‌رکه‌وتنی مه‌سیح (سه‌لامی خ‌وای لیبیت) ، لای عه‌ربه‌به‌ کانی‌ش پاش هاتنی ئایینی پیرۆزی ئیسلام ده‌رکه‌وت ، وتاره‌کانی رۆژانی هه‌ینی و جه‌ژنه‌کان و مه‌راسیمی چه‌ج و بۆنه ئایینی یه‌ کانی له‌ خۆ ده‌گرت . ئه‌م جۆره‌ی وتار زۆرتین کاریگه‌ری له‌سه‌ر بیسه‌ران هه‌بووه. (ابا‌اعلال، ۲۰۱۷، ص ۹۶).

وتاری ئاهه‌نگ (الخطابة الحفلیة) :

ئه‌م وتارانه له‌ بۆنه‌و ئاهه‌نگه‌کان دا پیشکەش ده‌کران . وه‌ک ئاهه‌نگی ریزلینان و پیرۆزیایی و ئاشته‌وایی و هاوسه‌رگه‌ری و وتاره‌کانی شانازی کردن به‌ هۆز و بنه‌ ماله‌و دانانی کاربه‌ده‌ستان و والی یه‌ کانهتد ئه‌م شیوازه‌یان له‌ زوه‌وه له‌ناو عه‌ره‌ب دا بلاو بو بویه‌وه . (ابا‌اعلال، ۲۰۱۷-۲۰۱۶، ص ۹۶).

وتاری زانستی :

ئه‌م جۆره‌یان که‌مترین په‌وانیژی تیدا به‌ کاردیت و کارناکاته سه‌ر هه‌ستی بیسه‌رانی ، له‌م جۆره‌دا ووشه‌ی زانستی به‌ کاردیت و باسی توێژینه‌وه‌و لیکۆئینه‌وه‌ ده‌کاریت و به‌دوا‌ی راستی یه‌ زانستی یه‌ کانه‌وه‌یه. (فیاض، ۲۰۱۲، ص ۹۹).

میژووی وتار

وتار کۆنه‌و میژوویه‌کی دورو درییی هه‌یه ، خ‌وای گه‌وره‌ مروقی و دروست کردووه له‌ ناخیدا توانای ده‌رپینی بۆچونه‌کانی هه‌بیت ، هه‌ولی باوه‌رپه‌تینی که‌سانی تریش بدات. میژووی وتاریژی له‌ گه‌ل سه‌ره‌له‌دانی میژووی مروقیه‌تی زۆر نزیکن له‌یه‌که‌وه ، مروقه‌کان کاتیک جیاوازی ده‌که‌وتیه‌ نێوانیان له‌ بیرو بۆچونیان دا ، ئه‌م جیاوازی یه‌ پالیان پتوه‌ ده‌نیت بۆ گه‌توگۆو موناقه‌شه‌ و هه‌ول‌دانی هه‌ندیکیان بۆ رازیکردنی هه‌ندیکی تریان ، ئه‌م روداوه‌ خ‌وی له‌ خ‌ویدا ده‌بیتته سه‌ره‌تای میژووی وتاریژی. (حسین، ۲۰۱۶، ص ۴۱) روداوه‌ میژووی یه‌ کان ئه‌وه‌مان بۆ ده‌گه‌رنه‌وه‌ که‌ وتاره‌ره‌له‌سه‌ره‌تای نوسینه‌وه‌ی میژووه‌ هه‌بووه ، بۆنمونه‌له‌ دۆزینه‌وه‌ شوینه‌واری یه‌ کانی میصردا ، وتاری پاشایان و پیاوانی ئایینی به‌ رینوسی هیرۆگلیفی نوسراوه ، ئاشوری یه‌ کان وتاریان به‌زمانی بزمارنی نوسیوه . نامه‌ ئاسمانی یه‌ کان وتاری زۆرتیک له‌ په‌یامبه‌رانیان بۆ تۆمار کردووین . پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خ‌وایان لیبیت) ، له‌به‌رزترین په‌ی وتاریژاندا بوون ، هه‌ولیان داوه‌ باوه‌ر به‌خه‌لکی بێن بۆ په‌رستی خ‌وای تاگ و ته‌نها و جیبه‌جیکردنی فه‌رمانه‌کانیان(ابا‌اعلال، ۲۰۲۱، ص ۳۲) .

له‌ سه‌رده‌می یۆنان و رۆمانه‌ کۆنه‌کاندا ، وتاریژی په‌ره‌ی سه‌نده‌وه‌، له‌ یۆنان پاش ده‌رکه‌وتنی ده‌وله‌ته‌شاره‌کان و مملانی سیاسی و رودانی جه‌نگ له‌ نێوانیاندا ، یه‌کێک له‌لایه‌نه هه‌ره‌دیاری گه‌نگه‌کانی نێو ئه‌و مملانی یه‌ وتاریبووه . ده‌وله‌تی یۆنان ماوه‌یه‌کی زۆری له‌ کێشه‌و مملانی هۆزو بنه‌ماله‌کان دا به‌سه‌ربرد، چه‌ند سه‌ده‌یه‌کی خایاند تا ئه‌م هۆزانه‌ لیک نزیکن بوونه‌وه‌ یه‌کیان گرت . میژوو گه‌لێک روداو و شه‌ری دورو درییی تۆمارکردووه له‌ دیارتینان مملانی نێوان ئه‌سیناو سپارتا بوو، شه‌ری نێوان ئه‌م دوانه‌ به‌رده‌وام بوو تا ۴۰۴ پ.ز به‌ ته‌سلیم بوونی ئه‌سیناو کۆنتروڵکردنی هه‌موو یۆنان له‌لایه‌ن سپارتاوه‌ کۆتایی هات . وتاریژی هه‌میشه له‌رۆژانی شه‌ردا گه‌شه‌ی سه‌نده‌وه‌ و به‌هێزبووه ، شه‌ری یۆنانی له‌زۆربه‌ی حالته‌کان دا پشتی به‌ وتار به‌ستبوو(شلی، ۱۹۸۱، ص ۱۴۳) . کاتیک دیموکراتی بائی کیشا به‌سه‌ری یۆنان داوا نازادی سیاسی بلاو بویه‌وه ، وتاریژی و شیع‌ر گه‌شه‌ی سه‌ند ، مامۆستا په‌یدا بوو خ‌ویندکارانیان فیری وتارو موناقه‌شه‌ ده‌کرد، سوڤستای یه‌ کان به‌ده‌رکه‌وتن ، پاهیتانیان له‌سه‌ر ووت و وێژ و گه‌توگۆ ده‌کرد، له‌سه‌ده‌ی ده‌یه‌می پیش زاین دا له‌ ئیلیاده‌دا هۆمیرۆس ژماره‌یه‌کی زۆر وتاری له‌سه‌ر زاری خ‌واوه‌نده‌کان و پالنه‌وانه‌کانه‌وه‌ باس کردووه (محمد، ۲۰۱۶، ص ۳۷).

ئه‌رستۆ سه‌رجه‌م یاساوی ریساکانی وتاریژی له‌ په‌رتوکیکدا نوسی یه‌وه‌ به‌ناوی (وتاریژی)، له‌وساته‌وه‌ وتاریژی بوو به‌ هونه‌ریکی مه‌زن و بالا . یه‌که‌مین که‌سانیک که‌ وتاریان نوسیوه‌ یۆنانی یه‌کان بوون ، به‌ئکو ئه‌وان ریساوی یاساکانی وتاریژی یان داناوه ، ئاره‌زوی وتاریژی له‌سه‌رده‌می (بیرکلیس سه‌ده‌ی ۵ پ.ز) دا په‌ره‌ی سه‌ند ، ووشه‌ی جوان و پیمانانا زۆر به‌کارده‌هات ، بێشبرکی وتاریژی هاته‌ کایه‌وه‌، فیریونی وتاریژی و پاهیتان کردن له‌سه‌ر پێشکەشکردنی وتار له‌ دیارتین چالاک یه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌بوو ، له‌سه‌ر ئه‌مه‌ش زانایان ریساوی یاساکانی په‌وانیژی یان هه‌لگۆزی و ئه‌و تیبینی یانه‌یان ده‌نوسی که‌ له‌ریگه‌یه‌وه‌ وتار کاریگه‌ری ده‌بیت و ئه‌و هۆکارانه‌شیان دیاری ده‌کرد که‌ ده‌بیت هۆی شکست هیتانی(ابا‌اعلال، ۲۰۲۱، ص ۳۲).

وتاریژی لای رۆمانه‌کان زۆر دوا‌ی یۆنانه‌کان به‌ده‌رکه‌وت، وتار گه‌شه‌ناکات له‌ ژیر خ‌ۆری ئازادیدا نه‌بیت، له‌سایه‌ی ده‌سه‌لاتی رۆمانی دا ئازادی پتویست نه‌بووه . کۆمه‌لێک حالته‌تی مه‌زن تیایدا رویدا ریحۆشکه‌ریبوو بۆ سه‌ره‌له‌دان و ده‌رکه‌وتنی وتار و وتاریژی ، وه‌ک ئه‌زمه‌و ناره‌حه‌تی پنداویستی یه‌کانی ژیان . سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی وتاریژی ده‌گه‌رتته‌وه‌ بۆ سه‌ده‌ی دووه‌می پ.ز به‌لام به‌لاوازی ده‌ستی پیکرد به‌هۆی سنورداری ئازادی یه‌وه ، کاتیک ئه‌ده‌بی یۆنانی له‌ناویان دا بلاو بویه‌وه ، له‌پیناوه‌ ده‌سه‌سته‌تینی ئازادیدا، مملانی یه‌کی توند له‌نێوان گه‌ل و چینی فه‌رمانه‌روادا دروست بوو . له‌م کاته‌دا وتاریژی رۆمانی گه‌شه‌ی سه‌ند. (دیوران، ۱۹۸۸، ص ۲۰۰) ، له‌سه‌رده‌می مه‌سیحی یه‌ت دا

وتاری ئایینی دەرکەوت ، بەلام لەبەرئەووی مەسیحی یەت لەژێر فشاردابوو ، وتارەکەشی کپ دەکرایەو، لەدوای پێغەمبەر مەسیحیشەو (سەلامی خۆی لێبیت) ، حەواری یەکان گەورە و تاربیژی ئایینی بوون ، لەدوای ئەوانیش پیاوانی ئایینی و ئەسقوف و قەشەو روهبانه کان بوون. لەسەدە دووئەمی زاینیدا گرنگی و تاربیژی گۆرا بۆ لایەنی ئایینی ، مەملانی یەکی توند لەنیوان بت پەرستان و مەسیحی یەکان دا دروست بوو . و تاربیژانیک دەرکەوتن بەرگریان لەم ئاینە نوێ یە دەکردو بانگەوازیان بۆ دەکرد ، تا وای لێهات مەسیحی یەت لە بت پەرستی زیاتر بۆ بوو ، پاشان هێزی دیکتاتۆریەت گەرایەو ، و تاربیژی سنوردارکرایەو و گەرایەو سەردەمی سەرەتای رۆمانی (ابو زهرة، ۱۹۳۴، ص ۶). عەرەبەکانیش پشکی گەورەیان بەرکەوتوو لە و تاربیژی دا ، بارو دۆخی ژیان و کەش و هەوای ژینگەکەیان رۆلی سەرەکی هەبوو ، لە بونی ئەم پشکە ، سەبارەت بە پێگە عەرەب لە و تاربیژیدا ، زۆریک لە نوسەرانی یان وایە عەرەب لە پلە یەکەم دایە لە و تاربیژیدا ، هەرۆک جاحظ ئاماژە ی پێدەکات و دەلی: ئەم پێشەنگ بونە ی بە هۆی زمانە کەیانەو (جاحظ، ۱۹۹۸، ص ۹-۱۰). محمد ابو زهرة پێی وایە ئەگەر عەرەب لە پلە یەکەمی و تاربیژی دا بیت بە هۆی ناسکی و جوانی زمانە کەیانەو بوو ، ئەک بونیادنەری بوو پێت، عەرەب لە سەردەمی نەفامیدا خاوەنی زمان پاراوی و رەوانیژی بوون، و تاربیژی بەندبوو لە سەر ئەو بارو دۆخانە ی بۆیان دەهاتە پێش و وەلامدەرەوی داخواری سەردەمە کەیان بوو (ابو زهرة، ۱۹۳۴، ص ۶). دەکریت بڵین: ئەو بەهێزی یە و تاربیژی عەرەب هەیبوو لە سەردەمی نەفامیدا بۆ بەهێزی زمانە کەیان و هێزی لیدوان و لۆژیکی باش و ووشە ی سەرسورپهینەر کە لە سروشتی عەرەبەکان دا هەبوو دەگەریتەو (المری، ۲۰۱۲، ص ۱۷).

عەرەبەکانی نیمیچە دورگە ی عەرەبی لە چەند هۆزنیکی جیاواز پێک هاتبوون ، هەریەک لەم هۆزانە گەورەو سەرۆکیکی تایبەت بە خۆی هەبوو ، حکومەتیک نەبوو پێکەو کۆیان بکاتەو ، مەملانی و ناکۆکی و شەر لە نیوان ئەم هۆزانە دا زۆریوون ، بەهەمان شێو وەفد (شاندا) و بەشداری پرسیو ئاشتەوای لە نیوانیان دا هەبوو، هەرۆهە راپۆژو ووت و وێژ لە نیوانیاندا هەبوو، سەرەرای ئەمانەش دۆخی عەرەب و سروشتی ژینگە کەیان هاندەرێکی باش بوو بۆ و تاربیژی (شلبی، ۱۹۸۱، ص ۶۷). و تاربیژی لەم سەردەمە دا بە بەرگری لە نەفس و مال و ناموس و شانازیکردن بە هۆزو خێلەو بە ناوبانگ بوو. لەم قوناغە دا شیعەر بە ی و تار ئەستەم بوو ، هەموو هۆزە ناودارەکان و تاربیژی تایبەت بە خۆیان هەبوو، هەرۆک چۆن شاعیری تایبەتیان هەبوو ، لە سەردەمی نەفامیدا پێگە ی شاعیر بەرزتر بوو لە پێگە ی و تاربیژی. کاری ئەمانە زیاتر لە کاتی هاندان بۆ شەر، ناویژی، ئاشتەوای و بژاردنی خۆین، وەفا بۆ پاشایان و کار بە دەستان دا بەدەرە کەوتن . ووتەکانی و تاربیژان هەست و سۆزی خەلکانی دەورۆژاندو بەو ئاراستە یە دەبیردن کە کار بە دەستان دەیانویست (ضیف، ۱۹۸۳، ص ۲۸). عەرەبەکان لە سەردەمی نەفامیدا خاوەنی گەلیک و تاربیژی بەهیزبوون ، لە کاتە گرنگەکاندا پشتیان پێدەستن وەک لە کۆبونەو وەکان و بانگەوازی شەر و ئاشتەوای نیوان بە شەر پهاوتوو وەکان دا ، و تاربیژان لە بازارەکان و ئاھەنگەکان و لە گەل شاندی پاشا و کار بە دەستانەکان دا و تاربیژان دەخویندەو. نەریتیان وابوو و تاربیژی بە پێو دەوستان لە سەر مینبەر یان تەپۆلکە یەکان یان لە سەر پشتی ئازەلیک ، بۆ ئەووی دەنگیان دورتر بروات ، پێویست بوو، عەصا یان کەوانی بە دەستەو بیت و بە یەکیک لەوانە ئاماژە بە گەورە ی و گرنگی مەبەستە کە ی بکات، کە سایەتیا کاربگەرتی و روی دەم و چاوو جولە ی جەستەو دەستەکانیان دیار بیت . باش وابوو جل و بەرگیان خاوین بیت، عەمامەو کە مەربەند بەستن ، ئەو ووتانە ی دەبڵین خۆیان لە پێش خەلکی یەو جێبەجێ بکەن (شلبی، ۱۹۸۱، ص ۱۶۶).

هۆکارەکانی بۆلابونەووی و تار لای عەرەب دەگەریتەو بۆ :

- ۱- بونی ئەو ئازادی یە کە لەناو عەرەبەدا هەبوو.
 - ۲- لێهاتووایان لە بە کارهینانی ووشەکان و گونجای زمانە کەیان.
 - ۳- توانا و لێهاتووایان بۆ روهووبونەوویان لە بارو دۆخە دژوارەکان ، لەم کاتانە دا تەعبیری جوان دەهاتە سەر زمانیان .
 - ۴- حەزو ئارەزوایان بۆ شەر و کوشتار . لە نەفامیدا هۆزەکان گەورەبونایە یان بچوک ئارەزوی شەر و کوشتاریان هەبوو (خان، ۱۹۸۱، ص ۱۱). بەهاتنی ئایینی پیرۆزی ئیسلام ، و تار لە پێگە یەکی بەرزتردا بەدەرکەوت، لەم سەردەمە دا و تار ئاراستە ی کۆمەلگا دەکرا ، ووتەکانی ئەم سەردەمە ئاراستە ی عەقڵ دەکرا ، جیاواز لە پێشووتر کە هەست و سۆزی دەبرواند . دەکریت بڵین: ئەو بەهێزی یە و تاربیژی عەرەب هەیبوو لە سەردەمی نەفامیدا بۆ بەهێزی زمانە کەیان و هێزی لیدوان و لۆژیکی باش و ووشە ی سەرسورپهینەر کە لە سروشتی عەرەبەکان دا هەبوو دەگەریتەو ، ئیسلام ئەم سروشتی عەرەبی پوخته کرد و دوری خستەو لە بت پەرستی و هاوبەش پەیدا کردن و ئارەزوی خرابەو بێرەوشتی ، کردنی بە کەسانیک بەهێزو چاکەخواری (ضیف، ۱۹۶۳، ص ۱۰۶).
- وتاری ئیسلامی لە شانازی بەنەسەبەو گۆرا بۆ بانگەواز بۆ شوینی یەک ئاین کەوتن و یە کسان بوونی مرفەکان، سەرچاوە ی سەرەکی و تاربیژی ئیسلامی قورئان و فەرمودە یە، سەرەرای ئەووی بانگیان دەکات بۆ بەندایەتی داواشیان لێدەکات دووربکەو و نەو لە کارە خرابەکان، قوناغی و تاربیژی ئیسلامی بە هاتنی پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) دەستی پێکرد، یە کەم حالەتی وەستانی وەک و تاربیژی، دوای دابەزینی ئەم ئایەتەبوو: (فَأَصْدَقَ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ) (الحجر: ۹۴). دەرکەوتنی ئیسلام و بانگەواز کردن بۆ بنەماکی ، کاربگەری گەورە ی هەبوو لە سەر ژبانی عەرەب، چونکە دەبوایە وازیان لە بت پەرستی بەینایە و خۆی تاک و تەنهایان بپەرستایە. ئەمەش پێچەوانە ی ژبانی ئاسایی و داب و نەریتی پێشوویان بوو . ئیسلام جیاوازی چینهکانی کۆمەلگای نە هیشت و بانگەشە ی بۆ ئەو دەکرد کە هەموو مسوولمانان بران، هەموان بە کسان بەرامبەر بە مافە گشتی یەکان ، هەرۆهە داوین بیسی و شەراب خواردنەووی حەرام کرد، هەر بەو و نەوستان هەجو و شکاندن حەرام کردو وەسفی زۆر و نا واقعیشتی بە خراب دان (المری، ۲۰۱۲، ص ۲۱).
- و تاربیژی رۆلیکی گەورە ی گێرا لە گەباندنی پەیا مە کە و رونکردنەووی بنەماکانیدا ، ئەمەش هۆکاریکی بەهیزبوو بۆ گەشەسەندنی و تار لەم سەردەمە دا.

هەندای داب و نەریت لە و تاردان دالە پێش ئیسلام دا هەبوو ، پاش هاتنی ئیسلامیش هەر بەردەوام بوو ، وەک پشت بەستنی و تار بیژ بە عەصا ، پێشکەشکردنی و تار لە شوینیکی بەرزدا ، یان لە سەر ئازەل وەک پێغەمبەر (ﷺ) لە و تار مائتاوایدا.

وتاریخچه له ئیسلام دا هه ندی داهینان ودهسکهوتی هه بوو که پێش تر نه بووه ، وهک ده سپێکی وتار به سوپاسی خواو درود ناردن بۆ سهر پێغه مبه ر (ﷺ) شایه تومانا و باسکردنی ئایه تیکێ قورئان و فه رموده یهک، پابه ند بوون به ئاداب و رێساو یاساکانی ئیسلامه وه، فه رامۆشکردنی هه ندی مه به ست که له سه رده می نه فامیدا باو بووه، وهک سه رلێشبوواندن و شانازی به ره چه تهک و ده مارگیری به وه (الحوفی، ب.س، ص ۲۰۴). پێغه مبه ر (ﷺ) باشتی تر و تاریخی هه موو عه ره ب بووه، وتاری بۆ قوره یش ده داو بانگی ده کردن بۆ ئایینی یه کتا په رستی . پاش کۆچکردنی بۆ مه دینه وتاری هه یینی واجبکرا، ئەمه ش واته مسولمانان لانی کهم هه فته ی جارێک گوێ له وتار ده گرن.

خه لیفه کان و تاریان وهک ئامرازیکێ گه یانیدن به کارده هینا، له پرێ یه وه سیاسه تی ده وه له تیان روون ده کرده وه (اله اشمی، ب.س، ص ۱۰۸). له م سه رده مه دا وتاری ئایینی گه شه ی سه ند و دوورکه وته وه له (سه جع و خۆهه لکیشان)، له گه ل زۆریونی پرۆسه ی فتوحاتدا، وتاری سه ربازی ده رکه وت. دوا ی شه هیدکردنی عوسمانی کوری عه فان (خوا ی لێ رازی بیته) وتاری سیاسی ده رکه وت . وتاری ئیسلامی به ده سه ته واژه یه کی دیار یان نزاو پارانه وه یهک کۆتایی پینده هات وهک (اقول قولي هذا واستغفر الله لي ولكم) یان (قوموا الي صلاتكم یرحمکم الله). (خان، ۱۹۸۱، ص ۶۲) ته وه ره ی دووم : گه شه سه ندنی وتار له سه رده می ئومه وی دا

سه رده می ئومه وی که متر له سه ده یهک بووه، به لām کۆمه لیک روداوی زۆر گه وه تیایدا رویداوه، له روی فراوانخوازی یه وه سنوره کانی فراوان بووه بۆ سنوری نیوان چین و هند له رۆژه لاته وه، بۆ فه رنه سا له رۆژاواوه ، که شه تی گه لی بیزه نطی یان تیکشکاندو گه شه تنه ده ریای سپی ناوه راست، ئەمه له کاتیکدا له ناوخوای خۆیدا له شه ریکی گه وه ردا بوو له گه ل نه یاره کانی وهک (خه واریج، شیعیه، موالی، ئەقبات، ... هتد)، ئەمه سه ره رای ئه وه ی له ته مه نی گه نجیتیدا بووه، بانگه وازی عه باسی ده ستی پیکردوووه. سه ره رای ئەمانه ده توانین بلێین وتار گه وه ره ترین کاریگه ری هه بوو له دژی ئومه وی یه کان و به خراب ناساندنیان.

له گه ل ته شه نه کردنی وتاری پرۆپاگه نده ی سیاسی دژی ئومه وی یه کان ، ئەوان دیبه تی و رویه پرۆپاگه نده (المناظره) یان وهک گه وه ره ترین چهک به کار هینا بۆ چاره سه ری کیشه کان (الفاخوری، ۱۹۸۶، ص ۳۲۰) . له م سه رده مه دا باشتی تر هۆکاریک بۆ برۆا پێهینان و به لگه هینانه وه ته نها وتار و وتو وێژو کۆرو رویه روپونه وه بووه.

ئومه وی یه کان له ماوه ی (۱۳۲-۴۱ ک، ۶۶۱-۷۵۰ ز) فه رمانه روه یی یان کرد، له روی سیاسی یه وه له م سه رده مه دا ململانی له سه ر پۆستی خیلافه ت دروست بوو، دوا ی شه هیدبوونی ئیمامی عوسمان (خوا ی لێ رازی بیته) ئیمامی عه لی (خوا ی لێ رازی بیته) بوو به خه لیفه، ده نگی ناره زایی به رزبویه وه تانه یان له خه لیفایه تی ئیمامی عه لی دا و داوا ی راوێژیان ده کرد ، عائیشه و طلحه و زبیر، (خوا یان لێ رازی بیته) له یه که مه کانی نارازی یه کان بوون و داوا ی خوێنی عوسمانیان ده کرد . ئیمامی عه لی (خوا ی لێ رازی بیته) له به صره له وتاریکیدا ووتی: من رام وایه په له نه که یین تا بکوژی عوسمان ده دۆزینه وه ، پاشان ده گه رپینه وه سه ر راوێژ وهک ئه وه ی که عومه ری کوری خه تاب ئەنجامیدا (خوا ی لێ رازی بیته) (العزام، ۲۰۰۲، ص ۴). له لایه کی تریشه وه موعاویه ی کوری ئەبو سوفا یان له شام به یعه تی به خیلافه تی عه لی نه دا، داوا ی تۆله ی خوێنی عوسمانی ده کرد، له ووتیه کیدا ووتی : ئەی خه لکی شام ئیوه ده زانن که من والی بووم له سه رده می خیلافه تی عومه ری کوری خه تاب و عوسمانی کوری عه فان دا ، ده زانن که عوسمان (خوا ی لێ رازی بیته) به سه تم کۆژرا، خوا ی گه وره ش له کتیه که ییدا ده فه رمویت : (وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا) (الاسراء: ۳۳). واته (ئه وه ی به سه تم ده کۆژریت ، ئیمه ماف و ده سه لاتمان داوه به نزیکه کانی تۆله ی بسێن).

هه ندیک له شاره زاییان شام له وانه ئەبو موسلیمی خه ولانی داوا ی هۆکاری شه ری موعاویه یان کرد دژبه عه لی، له کاتیکدا عه لی له پێشته ره بۆ بون به خه لیفه، موعاویه له وه لāmدا ووتی: سویند به خوا ده زانم عه لی له من به رێزتره، له من شایسته تره بۆ ئەم کاره، به لām ئایا عوسمان به سه تم نه کۆژراوه ؟ ده ی من کوره مای ئه وم ، جه نگی من ته نها بۆ داوا ی خوێنی عوسمان و به ده سه ته وه دانی بکوژانه تی (الذهبی، ۱۹۸۵، ص ۲۶۲). ئەم بارو دۆخه بووه هۆی ئه وه ی، وتاری ئیسلامی دابه ش ببیت بۆ دووبه ره ی گه وره وه، یه که میان: عیراقی، عه لی کوری ئەبو تالب (خوا ی لێ رازی بیته)، سه رکرده ی وتاریزان و زمان پاراو ترینیان بوو. دووه میان: شامی، موعاویه ی کوری ئەبو سوفا یان سه رکرده ی ئەم ره وته یان بوو. بیرو بۆچونی جیاوازی نیوان لایه ن و ده سه ته جیاوازه کانی ئەم سه رده مه بووه هۆی دروست بونی فیتنه و ئازاوه و شه ری ناوخوا یی، دواتر شه ری سه فین و روداوی ناو بێژی (التحکیم) و دروستبونی خه واریجی لیکه وته وه (ضاعن، ۲۰۱۶، ص ۳۷) ، ئیتر لێزه وه ژماره یه کی زۆر گروپ و تا قم و حیزبی سیاسی ئۆپوزسیۆن دروست بوون، دوا ی کۆژرانی حسینی کوری عه لی (خوا لێ یان رازی بیته) شیعیه ده رکه وتن، پاشان زویتری یه کان و لایه نگرانی عبدالرحمن ی کوری ئەشه عس، لایه نگرانی موختاری سه قه فی، موالی، ئەقبات، ... هتد ده رکه وتن. ئەم حیزب و گروپانه ته نها به شمشێر رویه روی بنه ماله ی ئومه ییه نه بونه وه ، به لکو به وتاریش رویه رویان بونه وه، ئەم سه رده مه پێی ده وتیترت سه رده می زبیری وتاریزی ، ئەم لایه نانه خه لکی یان هان ده دا دژی ده سه لاتی ئەم بنه ماله یه و چه نندین شوێش و راپه رپین دژیان به ربابوو (ضاعن، ۲۰۱۶، ص ۶۵). وتاریزان به ئاراسته ی ره وته کانی خۆیان لیکدانه وه یان بۆ ئایه ته کانی قورئان و فه رموده کانی په یامبه ر ده کرد (ﷺ).

له سه رده می ئومه ویدا بۆ یه که مینجار زانسته کان به زمانی عه ره بی نو سرانه وه ، هه ر له م سه رده مه دا زمانی عه ره بی کرا به زمانی ره سمی ده ولته ت ، ده ولته تی ئومه وی فران بوو ژماره یهک نه ته وه ی جیاواز مسولمان بون و ئاشنا بوون به شارستانیه تی ئیسلامی و خۆشیان خوا وه نی شارستانیه تی تابیه ت به خۆیان بوون . زانست و زانیاری له م سه رده مه دا پێشکه وتنی به رجاوی به خۆبه وه بینی، بزوتنه وه ی زانستی له م سه رده مه دا بۆ چوار بزوتنه وه ی زانستی دابه شب بوو ئەوانیش : (ئایینی ، میژووی، ئەده بی ، فه لسه فی) . کاریه ده ستانی ئومه وی زیاتر ئاره زویان به لای لایه نه ئایینی و ئەده بی یه کان دا ده چوو به تاییه تی شیعر و وتار و چیرۆک، چالاک یه عه قلی یه کانیش له کوفه و به صره دا چرکرا بویه وه، هۆکاری بیری (عقلی) یه کیکی دیکه بوو له پائنه ره کانی گه شه ی وتار له م سه رده مه دا، رونه که رۆشنیری ئەم سه رده مه ته نها هی عه ره ب نه بوو، به لکو موالی یه کان به شداربوویه کی سه ره کی کلتور و شارستانیه تی ئەم سه رده مه بوون (امین، ۲۰۱۶، ص ۱۶۱). سو دوه رگرتن له رۆشنیری گه لانی تر بووه هۆی راپه رپینتی مه زن له وتاری ئومه ویدا ، ته نانه ت له بازارو کۆلان و مزگه وت و شوینه کانی تریش دا مونا قه شه و جه ده لی ئایینی و سیاسی ده کرا، جاحظ ئەمه ی ناوانه هونه ری وتاریزی عه ره ب (جاحظ، ۱۹۹۸، ص ۲۴۳).

هه موو شاریکێ ئیسلامی خوا وه نی ناوه ندیکێ ئایینی بوو، له م ناوه ندانانه دا گفتوگۆی بابه ته سیاسی و دینی یه کان ده کرا، زانایان بابه ته جیاوازه کانیان به بیرو باوه ری خۆیان لیکدانه یه وه، له ئەنجامی ئەمه ش گفتوگۆ و وتووێژ دروست ده بوو، به تاییه تی بابه ته کانی قه دهر و

نیرادهی مروّفه کان و سنوری نازادیان له باوهردا و گفتم و گوگردن دهربارهی سیفیه ته کانی خوی گهوره، گروهه کانی جهبری و قهدهری و مورجینه سهریان هه ل دا و له نه نجامی ئەمهش دیبهیت و موناژه سهری هه لدا که به شیکه له وتار (ضیف، ۱۹۸۳، ص ۶۵). له دهره نجامی ئەمهشدا چهند جوریکی وتاریژی سهریه لدا، که هه لقلو و پیتوستی ئەو بارودوخه بوو، ئەوانیش

وتاری سیاسی و جهنگی:

وتاری سیاسی پێگهیه کی مهزن و کاریگهری یه کی گهورهی له میژووی عه ره ب دا هه یه. سه بارهت به بارودوخی سیاسی له م سهرده مه دا دوخیکی نا ئارامی سیاسی هه بوو به تایبهتی سه ره تای ده سه لاتیان، ململانی یه کی توند له نیتوان بنه ماله ی ئومه وی یه کان و ئەوانی دیکه دا هه بووه، جا چ له روی سه ربارزی یه وه بیت، یان له روی زمان و وتاره وه بیت، ململانی یه کی توند له نیتوان بنه ماله ی ئومه وی یه کان و ئەوانی دیکه دا هه بووه، ململانی یه دا وتار چه کی دهستی هه موویان بوو بۆ گه یاندنی په یامی خو یان و تاوانبارکردنی لایه نی به رانه ریان، له نه نجامی ئەم روداوانه وتاری سیاسی گه شایه وه، گه شان هه وه یه که که هه رگیز له ه یچ سه رده میکی تر دا نه بووه (ضاعن، ۲۰۱۶، ص ۳۳). ئەمهش به هوی دهر برینی ئەو بیرو بۆ چونه جیاوازان هه بوو که تا قم و گروهه کان هه یان بوو سه بارهت به پۆستی خیلافهت، ئاره زوو تیکوشانیان بۆ گه شتن بهو پۆسته، وتاریژی سیاسی باسی شیوازی حوکمرانی و به نپوه بردنی کارو باری ده ولته تی ده کرد، هه روه ها ژماره یه کی زور دیبهیتی سیاسی له نیتوان کاربه ده ستان و خه لیفه کانی ئومه وی و سه رکرده کانی ئەم تا قم و گروهه کان مافی خیلافهتن، ئەوان خاوه ن مافی خیلافهتن، ئەوان خاوه ن خوینی عوسمانن (۲۳-ک، ۳۵-ک)، ئەم شیوازه به رده وهام بوو تا کوتای ئومه وی و سه ره تای عه باسی، ئەم شیوازه له لایه ن موعایه ی کوری ئەبوسوفیانه وه (۴۱-ک، ۶۰-ک) دا هینراو خه لیفه کانی دواتریش له سه ر ئەم شیوازه به رده وهام بوون (شلی، ۱۹۸۱، ص ۲۵۴)، له نمونه ی ئەمهش وه که وتاره که ی موعایه ی کوری ئەبو سوفیان له مه دینه که به وتاریکی سیاسی روت داده نریت، تیایدا زور به نه رمنیانی له گه ل خه لکی مه دینه دا ده دوت. هه روه ها ده لیت ئەگه ر له نیتوان من و خه لکیدا تاله مویه که هه بیت نا هیلیم بچریت، هه روه ها موعایه له نوسراو نیکیدا بۆ زیاد بن ابیه نوسیویه تی: نایبیت به یه که شیوازه سیاست له گه ل خه لکیدا بکه یان، نایبیت له گه ل هه مواندا نه رم بین، چونکه هه موان ده ست ده که ن به سه رپێچی، نایبیت له گه ل هه موان دا توند بین چونکه هه موان به ره و له ناو بردن ده به یان، ئەگه ر تۆ توند و دل ره ق بیت له گه ل یان ده بیت من میهره بان و به سو زیم (الاندلسی، ۱۹۹۴، ص ۸۶). وتاری به تراء واته کورت بری (الخطبة البتراء) ی زیاد بن ابیه (۵۳-ک) نمونه یه که له وتاری سیاسی سه رده می ئومه وی، زیاد بانگه وازی بۆ بنه ماله ی ئومه وی ده کردو هه لکی سه پاندنی ئارامی ده دا به شیوازیکی توندو تیر. ئەگه ر سه بری وتاره که ی بکه یان، تیبینی ئەوه ده که یان زور ووریا بووه له دارشتنی وتاره که یدا، وتاره که ی دابه شکر دووه بۆ چهند برگه یه که، هه ربرگه یه کی وا هه ست ده که ییت وتاریکی سه ره به خو یه. گه وهره ترین جیاوازی نیتوان ئەم وتاره و وتاره کانی پیش خو ی (له سه رده می ئیسلام دا) ئەوه بوو، ئەم وتاره به ه یچ شیوه یه که له ده رگای ئاین و ریساو یاسا کانی نه داوه. به لکو وتاره که ی په یوه ست بووه به بارودوخی سیاسی و کومه لایه تی و کیشه و گرفته کانی ئەو سه رده مه، وتاره که ی ده لپی سه پاندنی حوکمیکی عورفی یه و وولات ربه روی بارودوخیکی سه ختی له نا کاو بوته وه. ئەم وتاره ی له ژینگه یه کی شارستانی و کومه لگه یه کی ئالوزدا پیشکش کرد، له کاتیکدا بوو موعایه ئەمی کرده والی به صره، وتاره که ی په یوه ندی به باروخی به صره وه هه بوو، که له گو تریه یی ئومه وی یه کان دهرچو بوون، که سانی لادهریان زوربوو، دزی و ئازاردانی هه ژاران و لاوازان زوربوو، وتاره که ی به م شیوازه ده ست پیکرد: (دوای ئەوه، نه زانی ده به نگان هه و گومرایی کو تیرانه، زیاده روه ی یه که که خاوه نه که ی ده با ته ئاگره وه، بچو که کانتان خوی پیه و گرتوو هه گه وره کانتان خو ی لینادات، ده لپی کتیبی خواتان نه دیوه نه تان خو تینده ته وه.....) (ابن الاثیر، ۱۹۹۷، ج ۳، ص ۴۵)، له م وتاره یدا پیتوستی کومه لگای به صره و لادان له ئاین و سه ره رپۆی دانیش توه نه که ی خسته پیش چاو، پاشان ئامازه ی به و سیاسته ته کرد که له مه و دوا کاری پیده کات، نه رم ده بیت له گه ل یان به لام لاواز نایبیت، توند ده بیت به لام سته مکار نایبیت.

وتاری ئومه وی به زوری سیاسی بوو، مه به سستی سه ره کیشی جیگه رکردنی ده سه لاتی ئومه وی بوو، به هه مان شیوه ی ئومه وی یه کان هه موو لایه ن و گرو پیکی نه یاریان وتاریژی تایبهت به خو یان هه بووه، ئەمهش بووه هوی ئەوه ی له سه رده می ئومه ویدا وتاریژی سیاسی فراوان بیت و گه شه بکات (احلام، ۲۰۱۱، ص ۱۵). زوریک له میژوونوسانی وه که الطبری و ابن الاثیر و.... هتد بیرو بۆ چونه جیاوازه کانی ئەم ره و تانه یان به شیوازی وتار بۆ تومار کردوین، میژوونوسان نالین گه رانه وه به سه ره تاتی فلان به لکو ده لپن وتاری فلان (احمد، ۲۰۰۶، ص ۱۰۴). گرو پی نه یاریانی فه رمان ره وای بنه ماله ی ئومه وی (خه واریج و شیععه و زوبیری... هتد) هه ریه که له مانه وتاری تایبهت به خو ی هه بوو وه که هۆکاریکی بۆ ره خه ن گرتن له به رامبه ره که ی و رنکردنه وه ی بیرو باوه ره کانی خو ی و راکیشانی راو بۆ چونی خه لک به ئاراسته ی به رنامه کانی خو یان و هاندانیان دزی بنه ماله ی ئومه وی، هه روه که چۆن ژماره یه کی زور یاخی بونیان دزی بنه ماله ی ئومه وی دروست کرد، به نمونه وه که عبدالرحمن ی کوری ئەشه عس له عیراق و ئیران سه ریه ه ل دا، شو رشی عبدالله ی کوری زوبیر له حیجاز سه ریه ه لداو خه لکی میصرو عیراق شوینی که و تن و زوری نه مابوو کوتای به ده سه لاتی به نی ئومه یه بینیت، ئەم شو ریش و راپه رینه به شیوه یه کی سه ره کی پشتیان به وتار ده به ست و خه لکیان هان ده دا دزی ده سه لاتی ئومه وی (ضیف، ۱۹۸۳، ص ۶۴).

خه واریج و شیععه دوو پیکهاته ی سه ره کی سه رده می ده ولته تی ئومه وی بوون، هه ریه که له مانه کاریگه ری گه وره یان هه بووه له سه ر ژیان و ئەده ی ئومه وی. ئەمانه خه لکیان هان ده دا دزی ئومه وی یه کان و هه لکیان ده دا پشتیوانی خه لکی به ده ست بینن، له دیارترین وتاریژی خه واریج، قطری بن الفجاءه و ابو حمزه الشاری بوون له مه که و مه دینه، قطری یه کیکی بوو له گه وره کانی خه واریج، به زبیره کی و رازیکردنی به رانه بر ناوبانگی دهر کردبوو، به باشی له قورئان تیده گه شت و کاریگه ری زوربوو له سه ری، له وتاریکیدا سو پاس و ستایشی خوی کردو پاشان و تی: ئاگادارتان ده که مه وه له دونیا، شیرین و سه وزه، به ئاره زوو ده وره دراوه، چاوه روای یه کی که مه، به په رووشن بۆ، هیوانان له سه ره لچنیوه، رازاوه فریودره، ناره حه تی یه کانی کوتای نایه و پیتی سه رسام مه بن، درۆزن و خه لک تینه ره، به ریه سته یکی گه وره و بیسنوره، هه روه که خوی گه وره ده فه رموت: (وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا) (الكهف: ۴۵). (ژیانی دونیا وه که ئەو بارانه وایه که له ئاسمانه وه دیار تین و روه کی زهوی به هویه وه

بهیه کدا دین، له دوای ماوهیه کی کهم (هه موو ئه و روهک و گژوگیایه) ده بته پووش و په لاشیکی ووردو خاش، په شهبا به ملاولادا بلاوی ده کاتهوه). هۆکاری ئه م وتاره په یوه سته به شهری توندی نیوان خه واریج و ئومه وی یه کانه وه، فطری شوین که وتوه کانی هان ده دات بو به شداری شهرو پشتکردن له ژبانی دونیاو به رگریکردن له بنه ماو پر نسیبه کانی خه واریج (الاندلسی، ۱۹۹۴، ص ۲۲۵).

شیعه کان (پشتیوانانی ئیمامی عهلی) له وتاره کانیاں دا بنه ماله ی ئومه وی یه کانیاں به سته مکار وه سف ده کرد له فه رمانه واییدا، به تایبه تی یه زیدی کوری مو عاویه، پێ یان وابو سنوره کانی ئیسلامی به زاندوو و کار به به رنامه ی خوا ناکات، ئه مانه پێ یان وابوو بنه ماله ی به نو ئومه ییه ده سه لاتێ خیلایه یان له خاوه نه ئه سلێ یه که ی زهوت کردوو که نه وه ی پیغه مبه رن (ﷺ) و هه لگری په یامه که بوون، له دیارتری نی شیعه کانیش موختاری سه قه فی (المختار الثقفی) بوو. که یه کتیک بووه له وتاریژی شیعه و هه ولێ داوه بگاته ده سه لات به هه زرخیک بیت، خه لکی هانداوه بو راپه رین و شو ریشکردن دژی ئومه وی یه کان (القیروانی، ب. س، ص ۵۷)، کاتیک روشت بو کوفه هه وه له کانی خسته گه ر بو گه شتن به ده سه لات، ئه وه شی له ناخیدا بوو به نا شکره ده ریده بیری دژی ده سه لاتێ ئومه وی، موختار که سایه تیه کی سیاسی خاوه ن هه زبوو، ئه مه ش له دروشمه که ییدا ده رده که ویت (یا لئارات الحسین) (ئهی ئه وانیه ی به دوای تو له ی حسینه وهن)، لپه ره بو مان ده رده که ویت که بیرمه ندبکی سیاسی بووه، له یه که م وتاری دا له کوفه ووتی: (سو پاس بو ئه و خوا یه ی که به لینی به خو شه ویسانی داوه سه ریان بخت، و دو ژمانانیشیان شکست پیه ئیت، ئه م به لینه ش تا کو تایی دونیا به رده وامه، ئه وان هه شی که بو هتانیان کردوو قسه یان هه لبه ستوو هه ر نه چه رۆ ده بن، ئه ی خه لکینه ئه گه ر ئیغه ئالایه کمان درابته ده ست و ئامانجیکمان بو دیاریکراییت، بو ئه وه یه که ئالاکه به رزه رگرین و به مه به سته که بگه ین و ده ستی لینه ئه گه رین، ئیغه ش بانگه وازی بانگه وازکارانمان بیست) ، هه ر له نا و ئه م وتاره دا بنه ماو پر نسیبه کانی جو لانه وه سیاسی یه که ی رونکرده وه بو به م برکه یه کو تایی به وتاره که ی هینا، (سو پند به و خوا یه ی که ئاسمانی وه ک سه قفیکێ پارێزه ردا نا وه زو ویشی گپراوه به راسته ری یه ک و چه ند ریچکه یه ک، به یعه تتان به که س نه داوه له مه با شتر مه گه ر ئه و به یعه ته نه بیت که به عه لی کوری ئه بو تالبتان داوه (البلادری، ۱۹۹۶، ج ۶، ص ۳۹۴). له م وتاره دا هه ست به وه ده که ین که ریگه یه کی ووردو گونجا و له نیوان هۆکارو ئامانجه کاندایا گپراوه ته به ر و لایه نه کانی دورو نریک له به رجا و گپراوه، هه روه ها با سی له پشتیوانی هاو و لاتیان و ده و له ت کردوو، له کو تایی وتاره که ییدا ئاماژه ی به گرنگی ئه م به لینی دانه کردوو بو خه لکی کوفه.

بیره "بو چونی جیاواری نیوان لایه ن و ده سته جیا وازه کانی نیو ده سه لاتێ ئومه وی سه ری کیشا بو ملامانی توندو دواتر شه ری لیکه وته وه ، پاشان وتاری جهنگی هاته کایه وه، هه میشه شم شیر بو لیدان و هیزو شه ر به کارهاتوو و وتار ناگری شه ره که ی هه لگریساندوو، زو ریک له سه رکرده کان په نا بو وتاره ده بن بو جو شدان ی هه سستی سه ربا زه کانیاں، به م شیوا زه ووه ری سه ربا زه کانیاں به رزه کردوه، با شتر وابوو سه رکرده کان ووته ی کورت و پسته ی به هیزو په نا بردن بو خه یایی په خشان ئامیزو شانازی و ده سکه وته کانی رابردوو ئومید بو ئیستا و ئاواتی سه رکه وتن له دا هاتو ودا بدن به گو ئی سه ربا زه کاندایا، ده بوا یه دوریکه و تیا یه ته وه له با سی دو ران و تیکشکان (احمد، ۲۰۰۶، ص ۱۰۳). له نمونه ی ئه م وتارانه ش وتاره که ی هانی کوری قه بیسه ی شه یانی بو، له رودای زیقاردا هانی گه له که ییدا بو سوارچاکی و تیکوشان و ده بیوت: (ئهی به نی به که ره له ناو چونی به هانه دار با شتره له رزگار بووی هه له ناتوو. ترسان رزگارتان ناکات له قه ده ر، ئارام گرتن یه کیکه له هۆکاره کانی سه رکه وتن، پی شوازی له مردن با شتره له هه له ناتن لینی) (العسکری، ۱۴۰۸، ص ۴۲۸).

وتاری ئایینی:

مه به ستمان له و جو ره وتاره یه که بانگه واز بو ئاین و بنه ماکانی ده کات به ته واوی، وه ک فه رمان به چا که و ریگری له خرا په و ئه نجامدانی نو یژ و رو ژ و حه ج و خو پندی قورئان و ئاشته وای نیوان نا کو که کان و بیر خسته وه ی مردن و روژی دوای، ئیسلام گرنگی یه کی زو ری به وتار داوه، کردویه تی به پایه یه کی سه ره کی له نو یژی هه یینیدا و پاداشتیکی زو ری بو دانا وه، بو ئه وه ی یه کریزی بخته نیوان مسو لمانانه وه هه فته نه کو یان بکاته وه و خپرو چا که یان بیر بخته وه له شه رو خرا په ش ئاگاداریان بکاته وه، له سه ر مسو لمانان پیو بیسته له وتاره کانی نو یژی هه یی و جه ژنه کان دا ئاماده بن. خه لیفه و کاربه ده ستانیش ئاماده ده بن، ئه م وتارانه زیاتر با سی وازه یان له خو شی یه کانی دونیا و په یوه ست بوون به روژی دوای ده کر، با شترین وتاری ییش له م ره وه عومه ری کوری عبده عزیز بوو (ضیف، ۱۹۸۳، ص ۷۳). جگه له هه یینیش له نو یژه کانی روژی گه ران و مانگ گه ران دا وتار هه یه، وتاری ئایینی به شیکی گرنگی ریوره سی حه ج پیک دینیت، مسو لمانان نو یژی نیو ره ووه عه سر کورت ده که نه وه گو ئی له وتاری حه ج ده گرن له (عه ره فه) هه روه ک پیغه مبه ر (درودی خوا ی له سه ربیت) له حه جی مانا وای دا ئه م کاره ی کرد، خه لیفه کانی راشیدین و کاربه ده ستانی دوای ئه وانیش پابه ند بون و به رده وامیان به م وتاره داوه. (ضیف: ۱۹۶۳، ص ۱۰۶)

ئیسلام وتاری وه ک چاره سه ر دانا وه بو مرؤ فایه تی به هوی لاو زانیاں به رانه ر لایه نی ماددی، ئه و با به تانه ی که وتاری ئایینی پیکه هینا له م سه رده مه دا بریتی بوون له: ئامو ژگاری ئایینی، چپروکی ئایینی، دیبه تی و په ره و بونه وه ی ئایینی که تینیدا هه ولێ نریک بونه وه و لیک تیگه شتی نیوان گرو په ئایینی یه جیا وازه کانی ده دا (ضاعن، ۲۰۱۶، ص ۳۸).

وتاری کو مه لایه تی:

ئه م جو ره وتاره له شو ئنه گشتی یه کاندایا پیشکه ش ده کرا له کاتی بو نه و ئه نگه کان و کو ر و کو بونه وه ی خه لیفه و والی و کاربه ده ستان دا، به مه به سستی گه یاندنی داوا کاری و کیشه و پیداو یستی یه کانی خه لکی به کاربه ده ستان، ناوهر وکی ئه م وتارانه جیا واز بوون، به پیی بارودوخ و بو نه کان ناوهر وکه کانیاں ده گو ربا بو یه ده کریت وتاری کو مه لایه تی بکه ین به چه ند به شیکه وه له وانه:

وتاری کو رو شانده کان:

ئه م جو ره وتاره له بو نه ئه ده بی یه کاندایا پیشکه ش ده کرا، وتاری یژان له ویدا با سی بارو دوخ و ژبانی خه لکیان ده کرد، یان وه سف و سه نای فه رمانه وایان ده کرد به مه به سستی به رزبونه وه ی پیگه ی خو یان یان به ده سته یانی برتیک خه لات و دیاری، وتاری یژانی ئومه وی زو رلیهاتوو بوون له گه یاندنی په یامی پرسه و پیرو زیایی، گه لپی و گازنده، دوخی خراپ و بارگرانی خه لک، چه ندین ریگه ی نو ی و سه ر نه جرا کیشیان به کار ده هینا، به توانا بون له جو لانی سو زو به زهی خه لیفه و کاربه ده ستاندا، وتاری یژانی ئه م بواره هه ولیان ده دا به زمانیکی پاراوو په یه کی بالا له ره وانیشی

وتاره كانيان پيشكهش بكن، گرنكي يه كي زوريان به (السجع، سهروادار) ده. زياده رهويان ده كرد له جوانكاريدا (تأنق) ، بههياوشي و وورده وورده له گهل دؤخه كه دا ده پؤشتن و په يامه كه شيان ده گهياند، به تايبه تي له كو تاي يه كاني ده سه لاتي ئومه وي و سه ره تاي عه باسي دا (القيرواني، ب.س، ص ۸۸)، له به ناوبانگ ترين وتارخويي ئه م بواره ش ئه حنه في كوري قهيس بوو. وتارييژاني ئه م بواره ئامازه يان ده دا به په روشيان بؤ شه هيدان و وه سفي قاره مانان و خانه دانه كان و پيرؤزيابي سه ركه وتنه كانيان ده كرد. له نمونه ي ئه م وتارانه ش وتاره كه ي ئه حنه في كوري قهيسه كه له گهل شاند ي به صر ده دا سه رداني موعاويه ي كوري ئه بوسوفيانان كرد، ئه حنه ف هه ستاو ووي: (ئهي گه وري باوه رداران ، خه لكي به صره ژماره يه كي كه م و داموو هه ژاران، ئيسكيكي شكاون ، به رده وام بيتباراني و وشكه سالي يه ، بوغزو به دكاري له نيوانياندا زوره، ده وله مهنده كان خو يان بيده ننگ و سه رشؤر كردوو، هه ژارو كه م ده سه كانيش خه ريكي ماستاو كردن، ئه گه ر گه وري باوه رداران بتواني شكاوه كانيان بيتجيت، يارمه تي هه ژاران بدات، له دوزماني و قسه وقسه ئو كه كانيان خوش بيت، چاره سه ري وشكه سالي بكات، ده رده كان ئاشكرا بكات و چاره سه ريان بكات، بزانه گه وري گهل ده بيت كو م له تي سيفه تي هه بيت له خه لكي ئاسايي دا نيه، سفره و خواني بؤ هه موانه نه ك بؤ كه ساني تايه ت، ئه گه رباشيان كرد له گه ئيدا سوپاسيان ده كات، ئه گه ر خراپه شيان كرد ده يان بوريت، ده بيت كو له كه يه ك بيت بؤ ژيرده سه كاني، به لاي زوي و ئاسماني يان له سه ر لابات، موعاويه ووي ليژدها بوه سته ئه ي باوكي ده ريا (ابا بحر) (ابن عساکر، ۱۹۹۵، ص ۲۲۳) پاشان ئايه تي: (وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ) (محمد: ۳۰) ي خويئند (واته هه ر به ئاوازي ده ننگه كه يان دا ده زاني چي يان ده ويئت)

وتاري پرسه :

ئه م جو ره وتارانه زوريه ي جار له سه ر گو رستان و له كاتي ناشتن ي مردوو، يان له كو رو كو بونه وي پرسه دا بيكه ش ده كرا. به شيويه كي گشتي ئه م وتارانه بؤ سو ك كردني باري سه رشاني خاوه ن پرسه كان بوو كه ده يانويست له ري يه وه هاو سو زي و هاوخه مي خو يان و خه لكه كه بگه يه نن به خاوه ن پرسه كه له ريگه ي باسكردني چا كه و باشي يه كاني مردوه كه وه . وتار ييژ له م جو ره وتاره دا ئامازه به ناره حه تي مردن و دابرا ن ده كات ، داوا ي ئارام ي و له سه رخو يي يان بؤ ده كات، له خوا ده پارتيه وه كو چكردوو به به هه شت شاد بكات (صفت، ب.س، ج ۲، ص ۳۶۳).

هؤكاره كاني گه سه سه ندني وتاري ئومه وي

* بوني فيتنه و ئازاوه: سه ره تاي ئومه وي به هؤي فيتنه ي شه هيدبوني عوسمانه (خوا لي ي رازي بيت) وه سه ري هه لدا و پاش مردني موعاويه و داناني يه زيد مسولمانان دابه ش بوون بؤ گروهه كاني شيعه و خه واريچ و ئومه وي زوييري ، هه مويان خه لكي يان بؤ بيرو بؤ چونه كاني خو يان بانگ ده كرد. (بولوطه، ۲۰۱۷-۲۰۱۸، ص ۱۶).

* سياسي: خه ليفه كان و والي يه كان زورپويستي يان به رونكرده وي سياسي تيان هه بوو بؤ رازيكردي شوئيكه وتوانيان، خه لكي هه ميشه دودل و پارا بوون ، بؤيه كاره به ده ستان هه وئيان ده دا دادپه روه ري و چا كه كاري يه كانيان به رانه ر خه لكي باس بكن. (بحار، ۲۰۱۱-۲۰۱۲، ص ۴۶)

* فتوحاتي ئيسلامي: پيش ده سه لاتي ئومه وي فتوحاتي ئيسلامي وه ستابوو ، به لام له م سه رده مه دا ده ستي پيكرده و هه وچهنه ناوچه يه كي زوريان فه تح كرد وه ك باكوري ئه فريقاو باشوري ئه فريقاو ئه نده لوس و هتد ، شه رو فراوانخو ازي رونه كه پيويستي به وتارو رونكرده وه هه يه. (الحوافي، ۲۰۱۶-۲۰۱۷، ص ۲۱۳)

* شاندا (الوفد): ژماره يه كي زور له وه فده كان سه رداني خه ليفه يان ده كرد به مه به ستي به رزكردنه وي سكال، يان پشتيواني، يان گه ياندني هه وائي سه ركه وتن. (بولوطه، ۲۰۱۷-۲۰۱۸، ص ۱۶)

* سوپاس و پيرؤزيابي و سه ره خو شي: زورنيك له وتارييژان وه سفي خه ليفه يان ده كرد، پيرؤزيابيان له واليه كان ده كرد، يان پرسه يان ئاراسته ده كرد به بؤنه ي له ده ست داني ئازيكيانه وه، يان پيرؤزيابي و سه ره خو شي له يه ك كات دا ئه و كاته ي كه خه ليفه ده مردو كوره كه ي شويني ده كرتوه. (شلي، ۱۹۸۱، ص ۲۱۲)

* ئامؤرگاري ئايي: بانگه واز بؤ ئاين و پابه ند بوون پي يه وه و گفتمو گو ي نيوان گروهه ئايي يه كان (بحار، ۲۰۱۲، ص ۴۷).

* زمان پاراوي عه ره ب له م سه رده مه دا: به هؤي نزيكيان له سه رده مي نه فامي و سو دوه رگرتن له ره وانبيژي قورئاني پيرؤز، وتاري عه ره بي له م سه رده مه دا خاوه ني دوو سه رچاوه ي به هيزي زمانه وائي بوو. (بحار، ۲۰۱۱-۲۰۱۲، ص ۴۷)

* ئازادي را ده رپين: وتاره هه مان رؤي راگه ياندني ئه مرؤي ده گه ياند، ئازادي به شيك بووه له سه روشي عه ره ب و به ئازادي به رانه ر به خه ليفه و والي و كاره به ده ستان قسه يان كردوو به بي ترس. ئه مه ش به روني له وتاريكي رؤزي هه يني موعاويه دا به دهر ده كه ويئت، كاتيكي وتاري ده خو ينده وه ووي: ما ل و ده سه كه وت ه ي ئيمه يه به كيتمان بوئ ده يددين و كيتمان بوئت بيته شي ده كه ين، پياويك هه ستاو ووي نه خير وانيه، ما ل و ده سه كه وت ه ي ئيمه يه، ئه گه ر به و شيويه مامه له ي پئوه بكه يت، ئه وا شمشيره كانمان له نيوانماندا حوكم ده كات، پاشان موعايه داواي نو ييژ بانگي كردو خه لاتي كرد. (البغوي، ۲۰۰۰، ج ۵، ص ۳۷۴)

نه نجام

- * وتار میژوووه کی دورو دریزی ههیه ، میژوووه که ی ده گه پیتته وه بو پیش نوسین
* یونانی یه کان یه که مین که سانیک بوون بایه خیان به وتار داوه.
* به هوی ناسکی و گونجاوی زمانه که یانه وه، وتار لای عه ره ب پیگه یه کی مه زنی هه بووه.
* به هاتی نیسلام وتار لای عه ره ب زیاتر گه شه ی کردوو،
* به هوی نه و بارو دوخه سیاسی و کومه لایه تی یه ی سه رده می ئومه وی یه وه ، وتار گه شته لوتکه و سه رده مه که ش به سه رده می زپینی وتار داده نریت.

لیستی سه رچاوه کان

- ۱- القرآن الکریم
- ۲- الاندلسی، ابی عمر احمد بن محمد بن عبد ربه (ت ۳۲۸ک)، (۱۹۹۴)، العقد الفرید، ط ۱، تحقیق ، احمد امین ، احمد الزین ، و ابراهیم الیاری ، ج ۴، القاهرة ، مصر .
- ۳- ابراهیم انیس و اخرون، (۲۰۰۴) المعجم الوسیط ، ط ۴، مکتبه الشرق الدولیه ، مصر ،
- ۴- ابن الأثیر ، أبو الحسن علی بن ابی الکریم محمد بن محمد بن عبد الکریم بن عبد الواحد الشیبانی الجزری، عز الدین (ت ۶۳۰هـ)، (۱۹۹۷)، الکامل فی التاریخ، ط ۱، تحقیق، عمر عبد السلام تدمری، ج ۳، دار الکتب العربی، بیروت ، لبنان.
- ۵- ابن سینا، حسین عبدالله (ت ۴۲۸هـ)، (۱۹۵۸)، الشفاء، ط ۲، تحقیق، احمد فوناد الاهوانی، الامیریة، القاهرة ، مصر.
- ۶- ابن عساکر، أبو القاسم علی بن الحسن بن هبة الله المعروف (ت ۵۷۱هـ)، (۱۹۹۵)، تاریخ دمشق، ب، ط، المحقق، عمرو بن غرامة العمروی ، ج ۶۲، دار الفکر ، دمشق، سوریا.
- ۷- ابن منظور، محمد بن مکرم بن علی، أبو الفضل جمال الدین (ت ۷۱۱هـ)، (۱۴۱۴ک)، لسان العرب ، ط ۳، بیروت، لبنان.
- ۸- احمد، عبدالرحمن، (۲۰۰۶)، البیان الزاهرالی فرسان المنابر، ط ۲، مرکز السعید، حمص، سوریا.
- ۹- البغوی، أبو القاسم عبد الله بن محمد بن عبد العزیز بن المرزبان بن سابور بن شاهنشاه (۳۱۷ک)، (۲۰۰۰)، معجم الصحابة، ط ۱، المحقق، محمد الأمين بن محمد الجکني، ج ۵، دارالبیان ، الكويت.
- ۱۰- البلاذری، أحمد بن یحیی بن جابر بن داود (ت ۲۷۹ک)، (۱۹۹۶)، جمل من أنساب الأشراف، ط ۱، سهیل زکار وریاض الزرکلی، ج ۶، دار الفکر، بیروت.
- ۱۱- الجاحظ، ابی عثمان عمرو بن بحر (ت ۲۵۵هـ)، (۱۹۹۸) ، البیان والتبیین، ط ۷، تحقیق وشرح عبدالسلام محمد هارون، دارالخانجی، القاهرة، مصر.
- ۱۲- الحوفی، احمد (ب.س)، فن الخطابة، نهضة ، ب.ط، القاهرة ، مصر.
- ۱۳- الذهبی، شمس الدین محمد بن أحمد بن عثمان (ت ۷۴۸ک)، (۱۹۸۵)، سیر أعلام النبلاء، ط ۳، مؤسسة الرسالة، بیروت، لبنان.
- ۱۴- الزمخشری ، ابی قاسم جارالله محمود بن عمر بن احمد (ت ۵۳۸هـ)، (۱۹۹۸)، اساس البلاغة، ط ۱، تحقیق محمد باسلعیون، السودان، دارالکتب العلمیه، بیروت، لبنان.
- ۱۵- العسکری، أبو هلال الحسن بن عبد الله بن سهل بن سعید بن یحیی بن مهران (ت ۳۹۵ک)، (۱۴۰۸ک)، الأوائل، ط ۱، دارالبشیر، طنطا، مصر.
- ۱۶- الفاخوری، حنا: الجامع فی التاریخ العربی ، الادب القديم ، ط ۱، دارالجبل ، بیروت ، لبنان ، ۱۹۸۶.
- ۱۷- القیروانی ، أبو إسحاق إبراهيم بن علی الحصری (ت ۴۵۳ک) ، ب، س، زهر الآداب وثمر الألباب ، ط ۴، مفصل بقلم الدكتور زکی مبارک، ج ۱، دار الجبل، بیروت، لبنان.
- ۱۸- النص، احسان ، (۱۹۶۵) ، الخطابة السياسية فی عصر بنی امیه ، بهی ژماره ی چاپ ، دارالفکر ، دمشق .
- ۱۹- امین، احمد، (۲۰۱۱)، فجر الاسلام ، ط ۲، مؤسسة هنداوی، القاهرة، مصر
- ۲۰- بوقرة، نعمان، (۲۰۰۹)، المصطلحات الاساسية فی لسانیات النص و تحلیل الخطاب، ط ۱، عمان.
- ۲۱- بن رشد، ابو الولید (ت ۵۹۵هـ)، (۱۹۶۷) ، تلخیص الخطابة، ج ۱، تحقیق وشرح حد سلیم سالم، القاهرة، مصر.
- ۲۲- حسین، طه و اخرون ، (۲۰۱۶)، التوجیه الادبی، ط ۱، بیروت، لبنان.
- ۲۳- دیورانت، ویلیام جیمس (ت ۱۹۸۱) ، (۱۹۸۸)، قصة الحضارة، و، د.زکی نجیب محمود و اخرون، ط ۱، دار الجبل ، بیروت "لبنان.
- ۲۴- شلبی، عبدالجلیل عبده، (۱۹۸۱)، الخطابة و اعداد الخطیب. ج ۱، دار الشروق، القاهرة ، مصر.
- ۲۵- شوقی ضیف : تاریخ الادب العربی، ج ۲ (العصر الاسلامی) ، ط ۷، دار المعارف ، مصر ، القاهرة، ۱۹۶۳.
- ۲۶- صفوت، أحمد زکی، (ب.س)، جمهرة خطب العرب فی عصور العربیة الزاهرة، ط ۱، ج ۲، المکتبه العلمیه، بیروت، لبنان.
- ۲۷- ضیف، شوقی، (۱۹۸۳)، الفن و مذاهبه ، ط ۱۰، دارالمعارف ، القاهرة.
- ۲۸- طارق محمد السویدان، فن اللقاء الرائع، ط ۳، ۲۰۰۴.
- ۲۹- طالیس ، ارسطو، (۱۹۸۰)، الخطابة، و، عبدالرحمن البدوی، ب.ط، دارالرشید، بغداد.
- ۳۰- عکاشة، محمود، (۲۰۰۵)، لغة الخطاب السياسي ، ط ۱، دارنشر للجامعات ، القاهرة، مصر.
- ۳۱- فیاض، نقولا، (۲۰۱۲)، الخطابة ، ب.ط، مؤسسة هنداوی ، القاهرة، مصر .
- ۳۲- محفوظ، علی (۱۹۸۴)، فن الخطابة و اعداد الخطیب ، ب.ط ، دار الاعتصام ، مصر.

٣٣- محمد، اسماعيل على، (٢٠١٦)، فن الخطابة ومهارات الخطيب، ط ٥، القاهرة، مصر.
٣٤- نواب الدين، عبدالرب، (١٩٩٢)، الدراسة النظرية للخطابة، ط ١، دارالعاصمة، الرياض، السعودية.

نامه زانستی يه كان

- ٣٥- ابا علال، مولود، (٢٠٢٠-٢٠٢١)، الخطابة السياسية في القرنين الاول والثاني الهجريين -مقاربة تداولية- (اطروحة دكتورا)، جامعة احمد دراية ادرا، الجزائر.
٣٦- ابا علال، مولود، (٢٠١٦-٢٠١٧)، اللسانيات التداولية و نظام الخطابة، (رسالة ماجستير)، جامعة جيلالي ليايس، سيدى بلعباس، جهزائير .
٣٧- احلام، عون، (٢٠١٠-٢٠١١)، فن الخطابة السياسية في العصر الاموى، (رسالة ماجستير)، جامعة العربي بن مهيدى، ام البواقي، جهزائير.
٣٨- الخوالدة، محمد احمد ضاعن، (٢٠١٥-٢٠١٦)، تطور الخطابة في ظل التنافس السياسى في العصر الاموى، (رسالة ماجستير)، جامعة فيلادلفيا، عمان، الاردن.
٣٩- العزام، طارق محمد فضله، (٢٠٠٢)، الخطاب الاموى (٤٠-١٣٢/٦٦٠-٧٥٠ز) (اطروحة دكتورا)، جامعة الاردنية، عمان، الاردن
٤٠- المرى، عبدالله على جابر، (٢٠١١-٢٠١٢)، الخطابة عند الفاروق، رسالة ماجستير، جامعة الشرق الاوسط .
٤١- بحار، سمية، (٢٠١١-٢٠١٢)، اسلوبية الالتفات في الخطابة الاموية (الخطبة البتراء لزياد بن ابيه أنموذجا، (رسالة ماجستير)، جامعة بن مهيدى، ام البواقي، الجزائر.
٤٢- بوبلوطة، حسين، (٢٠١٧-٢٠١٨). الخطابة العربية في العصر الاموى بين المقصدية والتاويل مقارنة تداولية، اطروحة دكتورا، جامعة الحاج لخضر ياتنة، الجزائر.
٤٣- خان، فوزية عباس، (١٩٨١)، الخطابة في العصر الاسلامى (رسالة ماجستير)، جامعة، ام القرى، مكة المكرمة، السعودية .